

מהפכת הגיל השלישי : כך מתאימים את תיק ההשקעות לחיים ארוכים יותר

הישראלים חיים יותר אך רובם לא משנים את הדרך שבה הם מנהלים את כספם. לפי נתוני OECD לשנת 2023, תוחלת החיים בישראל עומדת על 83.8 שנים בממוצע, מקום רביעי בעולם. זינוק של שנה אחת בלבד בתוך שנה! אבל בעוד החיים מתארכים, הכסף שלנו נשאר באותו מקום.

החיים מתארכים, החיסכון לא

במשרד האוצר נזהרו לאחר משבר 2008 והטמיעו את "המודל הצ'יליאני" הפחתת הסיכון ככל שמתקרבים לפרישה. אלא שבמציאות החדשה, שבה ישראלים חיים לעיתים עד גיל 90 ואף יותר, המודל הזה כבר אינו מספיק.

מי שפורש בגיל 67, צפוי לחיות עוד 20-25 שנה ולממן תקופה ארוכה שבה אין הכנסה מעבודה. דווקא בגלל זה, הקטנת סיכון מוחלטת עלולה לפגוע: האינפלציה שוחקת את ערך הכסף, והתשואות הנמוכות אינן מדביקות את קצב החיים.

הסיכון האמיתי הוא השמרנות

רבים מבני 60+ מעדיפים מסלולים סולידיים אג"ח, פיקדונות, קרנות כספיות מתוך חשש מתנודתיות. אך בכך הם מתעלמים מהסיכון המרכזי: שחיקת כוח הקנייה לאורך עשרים שנות פרישה. כפי שמסבירים מומחים בשוק ההון, הימנעות מסיכון היא לעיתים הסיכון הגדול ביותר. השקעה חכמה במניות ובשווקים מניבי תשואה תחת ניהול מקצועי יכולה להבטיח הכנסה מתמשכת גם בגיל מבוגר.

הכסף של מי הוא בעצם?

אז מי באמת נהנה מההיסכון הזה? רבים מבני 50-70 כבר לא צריכים את רוב ההון שצברו. המשכנתא נפרעה, הילדים עצמאיים, ההוצאות ירדו. במקרים רבים, הכסף הזה יישאר לדור הבא ואפילו לזה שאחריו. אם כך, האם נכון לנהל אותו כאילו הוא נועד לצריכה הקרובה? ייתכן שלא.

בפועל, חלק גדול מההון המשפחתי פשוט "נח" בקרנות כספיות או פיקדונות. הירושה נדחית מדור לדור: ילדים בני 55-60 מקבלים הון מהוריהם בני ה-85 כשהם במקרים רבים כבר חיתנו את ילדיהם, סיימו משכנתא ומתקרבים גם הם כבר מתקרבים לפרישה. כך נוצרת שרשרת בין-דורית של שימור, לא של צמיחה.

השקעה בין-דורית - חשיבה חדשה

במקום לשמור את כל ההון במסלולים סולידיים, אפשר לגבש גישה אחרת: השקעה בין-דורית. גישה זו מחלקת את הכסף לשני חלקים:

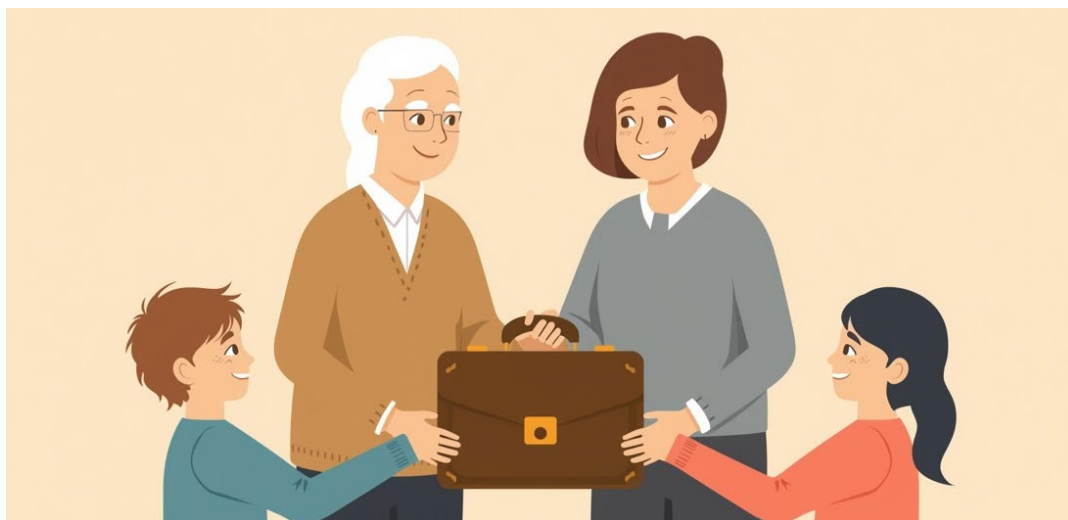
- הון לצריכה אישית - סכום שמיועד לשימוש בתקופת הפרישה, מושקע באפיקים סולידיים ובטוחים.
- הון בין-דורי - סכום שלא צפוי לשמש את החוסך בחייו, אלא את ילדיו או נכדיו. חלק זה יכול להיות מושקע באפיקים עתירי תשואה לטווח ארוך, כגון מניות צמיחה, קרנות טכנולוגיה או שווקים מתעוררים.

גישה כזו לא רק מגינה על ערך הכסף, אלא מייצרת אפקט מצטבר אדיר לאורך עשרות שנים. כפי שציין וורן באפט: "אם אינך מוכן להחזיק מניה עשר שנים, אל תקנה אותה אפילו לעשר דקות." בדיוק בגלל שהשימוש בכסף נדחה, יש לו פוטנציאל עצום לצמוח.

פרקטיקה ותכנון

המעבר לגישה הזו דורש תכנון משפחתי פתוח ושקיפות: לערוך שיחה עם הילדים והנכדים על מטרות ההון. להגדיר מראש אילו כספים מיועדים לצריכה שוטפת ואילו להשקעה ארוכת טווח. לשלב ייעוץ מקצועי לניהול הסיכונים ולהבנת ההשלכות הפיננסיות והמשפטיות (כמו מס ירושה עתידי או נאמנויות משפחתיות).

סיכום

העולם משתנה: אנחנו חיים יותר, עובדים פחות והכסף שלנו צריך לעבוד חכם יותר. תוחלת החיים הארוכה היא בשורה משמחת, אבל היא גם מחייבת שינוי מחשבתי עמוק: לא לפחד מסיכון, אלא לנהל אותו בתבונה. כי לעיתים, הכסף שלנו כבר לא באמת "שלנו" אלא של הדור הבא. ואם נדע לנהל אותו נכון, נוכל להשאיר אחרינו לא רק ירושה, אלא תשתית כלכלית שממשיכה לצמוח עוד שנים רבות קדימה.

רוצים לשמוע עוד? מוזמנים לפנות אליי.

אין לראות באמור לעיל ייעוץ השקעות / ייעוץ פנסיוני ו/או שיווק פנסיוני המתחשב בנתונים ובצרכים המיוחדים של כל אדם. האינפורמציה המופיעה כאן אינה מהווה המלצה לביצוע או אי ביצוע מהלך כלשהו. מחובתך להתייעץ לפני כל פעולה. מסמך זה מנוסח בלשון זכר אך פונה לנשים ולגברים כאחד

